

Merkel és a mulandóság keser? lehelete

2017 december 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nagy dolgok készül?ben...

Azt még nem lehet tudni, hogy ami most a szemünk el?tt zajlik az Angela Merkel csöndes agóniája, vagy átmeneti "üzemzavar", amit egy esetleges nagykoalíciós megállapodás kiküszöböl. Az viszont már biztos, hogy mind az uniópártok és ezzel együtt a vezetés is megrendült, Horst Seehofer minden valószínűség szerint - id? el?tt - távozni kényszerül. Azt már az érintettek is tudják, hogy a tragikus migrációs válságkezelés az egyik ok, amiért a választóik büntették, és amelyb?l fakadóan egyre nő a bevándorlásellenes AfD népszerűsége. Nagy dolgok készül?ben...

A vezet? nyugat-európai hatalom jelenleg olyan belpolitikai válságot él át, amely Németország (és a korábbi NSZK) történetében szinte elképzelhetetlen közéleti forgatókönyvnek számított. A német politika elmúlt közel 70 évében, amióta Konrad Adenauer nyugatnémet kancellár lett, a mindenkori Bundestag-választásokat és hosszabb-rövidebb koalíciós tárgyalásokat követ?en mindig meg tudtak alakulni a jellemzően nem annyira tarkázó német kormányok. Ezekben a kabinetekben sokszor képviseltették magukat a kereszténydemokrata uniópártok, és a háború után nagy hagyománya teremtődött a CDU/CSU–FDP (vagyis a szabad demokratákkal közösen alakított) jobbközép kormányoknak. Már a hatvanas évek végén született példa a kereszténydemokrata–szocdem koalíciós kormányzásra (Willy Brandt alkancellársága idején), aztán 1969–82 között SPD–FDP vegyes kormányok sora alakult Brandt, majd Helmut Schmidt vezetésével. Az utóbbi id?k (a 2005 óta tartó Merkel-korszak) egyik fontos fejleménye a CDU/CSU–SPD nagykoalíciós kormányzás hagyományának megerősödése, a 2009–13 közötti ciklus kivételével.

A jelenlegi német kormányalakítási és belpolitikai válság egyik alapvet? oka a Merkel-kormányzás súlyosan elhibázott menekült- és migránspolitikájában, és az ennek nyomán született választói elégedetlenségben keresend?. Az elmúlt években Németországra „eresztett” mintegy kétmillió közel-keleti, illetve afrikai menekült (jórészt alapvet?en gazdasági célú migráns) befogadása jelent?sen megterhelte nemcsak az egyes társadalmi alrendszereket (a szociális ellátástól az oktatáson és egészségügyön át a gazdaság általános, önteremt? rendszeréig), hanem a német választópolgárok mindennapi életét is. Megállapítható, hogy a német szövetségi b?nügyi statisztikák alapján jelent?sen megn?tt a külföldiek által elkövetett b?ncselekmények aránya is Németországban, és egyes b?ncselekményi tényállások esetében er?s felülreprezentáltság tapasztalható; tény az is, hogy a munkaer?-piaci beilleszkedés nehézségeihez a kulturális integrálhatóság kihívásai is hozzátársulnak.

A nagykoalíció pártjai közötti különbségek az elmúlt években kezdtek elmosódni a választók el?tt, a pártok kényelmesen „egymásra simultak” a közös kormányzásban, rossz migrációs politikájuk pedig kikezdte a reálbérek és az életszínvonal szinten maradása miatt amúgy is régóta csalódott német középosztály t?rképességét. Mindezt eshetett meg, hogy alig négy esztendő alatt a kereszténydemokraták választási eredménye 41,5 százalékról 33 alá, az SPD pedig 26-ról 20,5 százalékra. A CSU 1949 óta el?ször végzett 40 százalék alatt a migrációs hullámtól különösen sújtott Bajorországban, és jöv?re a tartományi választásokon komoly veszélybe kerülhet abszolút többségük is. Mindezt csak tetéztve, a mostani koalíciós tárgyalásokat ellehetetlenítette a Zöldek doktriner hozzáállása, egyrészt az oltalmazott státuszú személyek családgyejesítésének követelése, másrészt a német ipar és gazdaság szempontjából meghatározó bels? égés? motorok ellen irányuló elképzeléseik miatt.

Látni kell ugyanakkor, hogy Németország bels? válsága egyben az Európai Unió súlyos problémáját is jelenti, hiszen Európa legnagyobb és a világ negyedik leger?sebb gazdaságáról beszélünk, minden hatodik uniós polgár hazájáról, amelynek általános gazdasági és politikai súlya az Egyesült Királyság EU-kilépésével egyre csak növekedni fog, és a német gazdaság és pénzügyi rendszer adja az eurózóna alapját, legbels? lényegét is. A német kormányalakítási tárgyalások elhúzódó nehézségei, az el?ttünk álló fáradságos hónapok tehát a közösségi integráció egészét is érintik.

Reális scenárió, hogy a közös kormányzás folytatásától korábban elzárkózó szociáldemokraták végül (Martin Schulz pártvezér arcvetése mellett) mégis beállnak majd egy újabb kormányzásba, a válság további eszkalálódásának megfékezése érdekében. Az pedig egészen bizonyos: egy újabb német nagykoalíciós kormány már nem folytathatja ugyanazon kotta alapján, mint ami alapján az elmúlt években tette. Az ugyanis már nemcsak Németországot magát, hanem az egész Európai Uniót sodorhatja hosszú távon súlyos gazdasági és politikai válságba, és egy ilyen krízis következményei beláthatatlanok lennének mindannyiunk számára a következ? évek, s?t évtizedek szempontjából.

ljf.Lomnici Zoltán - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló